

การศึกษาศักยภาพของชุมชนท่าคาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) จากมุมมองของชุมชนและนักท่องเที่ยว The Study of the Potential of Palm Furnace Agricultural Tourism Management

สิริพร ฤกษ์วีระวัฒนา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail : sirittt@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของชุมชนท่าคาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) จากมุมมองของชุมชนและนักท่องเที่ยว โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Research Methods) คือระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพมีประชากรที่ศึกษาคือคนในชุมชนท่าคา 12 หมู่บ้าน จำนวน 5,647 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เลือกคือ 30 คนและทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจนกว่าข้อมูลจะซ้ำโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบลูกโซ่ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured In-Depth Interview Question) โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วยผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้อาวุโสในชุมชน เจ้าของเตาตาล ประชาชนชาวบ้าน ชาวบ้านและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณมีประชากรนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อปี 165,600 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ 400 คนโดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามโดยใช้ มาตราวัดทัศนคติของออสกูด (Semantic Differential scale) โดยแบ่งเป็น 5 สเกลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนา โดยใช้ตารางแสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่าชุมชนเชื่อว่า ชุมชนมีศักยภาพในด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาตาลในด้านความสะอาด ความเพียงพอของทรัพยากรกายภาพต่างๆ อาทิ ถึงขยะ

ร้านอาหาร ห้องน้ำ ที่จอดรถ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ที่พัก โฮมสเตย์ และรีสอร์ท และรถ-เรือสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว โดยการจัดการในแหล่งท่องเที่ยวเตาตาลนั้นเป็นความรับผิดชอบของเจ้าของเตาตาลเอง ที่จะจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ส่วนศักยภาพในด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) ในด้านต่างๆ จากมุมมองของนักท่องเที่ยวพบว่า มีความพึงพอใจในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเตาตาลมากที่สุดโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.67 รองลงมาพอใจในความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.63 นอกจากนี้มีความพอใจในศักยภาพด้านต่างๆ ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย ความเหมาะสมของเส้นทางท่องเที่ยว (3.44) ความเพียงพอของเรือสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว (3.42) ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว (3.39) ความเพียงพอของที่พักรีสอร์ทและรีสอร์ท (3.36) ความเพียงพอของร้านอาหาร (3.33) ความเพียงพอของที่จอดรถ (3.27) ความเพียงพอของร้านจำหน่ายของที่ระลึก (3.06) ความเพียงพอของห้องน้ำ (2.89) ความเพียงพอของรถสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว (2.62) ตามลำดับ

คำสำคัญ : ศักยภาพ, การจัดการ, ท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ABSTRACT

This objective of this research was to study the potentiality of agricultural tourism management, local furnaces, from the perspectives of Taka community and tourists. The research utilized both qualitative and quantitative research method.

The population for the qualitative method included 12 villages which consisted of 5,647 people. A sample of 30 was chosen by using a snow ball technique which included the Mayer and leaders of local municipality and heads of village, senior citizens, local wise men, and members of the community. The research tool was a structural in-depth interview and utilized content analysis. The quantitative method was utilized with a population of 165,600 tourists per year. A sample of 400 respondents was calculated by using Taro Yamane's formula. The accidental sampling method was used in collecting data. Semantic Differential scale was used in the research questionnaire. Statistic tools included frequency, percentage, and mean.

The findings disclosed that the community has a high potentiality in agricultural tourism. There are substantial facilities and resources for tourists such as restaurants, restrooms, parking spaces, souvenir stores, home stays, resorts, and transportation to specific tourism sites. From the perspective of the tourists to Palm furnaces and for the benefit of the tourism management, the findings revealed that the highest level of satisfaction was 3.67 for the management of tourist destination and 3.63 for the safety of tourist destinations. Whereas, the medium level of satisfaction were 3.44 for the availability of public boats to tourist destination, 3.42 for the cleanliness of tourist destinations, 3.39 for the availability of home stays and resorts, 3.33 for the availability of restaurants, 3.27 for the availability of parking lots, 3.06 for the availability of souvenir stores, 2.89 for the availability of rest rooms, and the lowest was 2.62 for the availability of public transportation to the tourist destination.

Keywords : Agricultural Tourism, Furnace, Management, Tourists

หลักการและเหตุผล

จากการประชุม Earth Summit เมื่อปี 2535 กรุง-ริโอเดจาเนโร ประเทศบราซิล ได้มีข้อตกลงในการพัฒนาประเทศตามแผนแม่บทโลก หรือ Agenda 21 ส่งผลให้แต่ละประเทศรวมถึงประเทศไทย พัฒนา สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมไปสู่ความยั่งยืน ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็เป็นอีกอุตสาหกรรมหนึ่งที่ต้องเปลี่ยนบทบาทจากเดิมโดยปรับระบบการจัดการท่องเที่ยวแบบเดิมไปสู่การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อให้สอดคล้องตามแผนแม่บทการพัฒนาโลก Agenda 21 โดยการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตความสามารถในการรองรับของทรัพยากรท่องเที่ยว ในด้านต่างๆ เช่น สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน รวมถึง การรักษาเอกลักษณ์/อัตลักษณ์ของชุมชน (ยุวดี นรินทร์ตระกูล, 2549 : หน้า 2) โดยผู้ที่มีเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจำเป็นต้องส่งเสริมรักษาวัฒนธรรม ประเพณี คุณค่า วิถีชีวิตท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนและยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน

จังหวัดสมุทรสงครามถือเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวสูงมากทั้งที่จังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่เล็กที่สุดในประเทศไทยอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เพียง 63 กิโลเมตร คุณค่าและความสำคัญของจังหวัดสมุทรสงครามนั้นมากมายหลายประการ ทั้งในเรื่องประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับราชวงศ์จักรี ศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าและมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของเมืองสามน้ำ คือ น้ำจืด น้ำเค็มและน้ำกร่อย ตลอดจนวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติรอบๆ ชุมชนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิถีชีวิตที่พอเพียงแบบไทยๆ จนทำให้นักท่องเที่ยวหลังไหลมาเทียวจังหวัดสมุทรสงครามมากขึ้น

จังหวัดสมุทรสงครามมีการปลูกมะพร้าวมานานนับ 100 ปี (สรณพงษ์ บัวโรย, 34) จะเห็นได้ว่าอาชีพดั้งเดิมและปัจจุบันของชาวสมุทรสงครามคือทำสวนมะพร้าวและทำน้ำตาลมะพร้าวชาย โดยมีเตาตาลเป็นเครื่องมือในการทำน้ำตาลมะพร้าว ซึ่งเตาตาลนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ของชาวสวนมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงครามในการประกอบอาชีพทำน้ำตาลมะพร้าว แต่ปัจจุบันนี้เตาตาลลดน้อยลงเพราะการทำ

น้ำตาลมะพร้าวเป็นอาชีพที่มีหลายขั้นตอน ตั้งแต่การขึ้นตาล เคี้ยวตาล ลวกกระบอก หาพื้น ทำให้ชาวบ้านไม่เคี้ยวตาลเอง แต่จะขายให้บ้านที่ทำหน้าที่เคี้ยวตาลอย่างเดียว (วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะ และคณะ, 2550, 237) ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุให้ จำนวนเตาตาลลดลง ผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่ชุมชนท่าคาเพราะ ชาวบ้านที่นี้ร้อยละ 90 มีอาชีพทำสวนมะพร้าวจะเห็นได้จาก สวนมะพร้าวที่กระจายอยู่รอบๆ พื้นที่และจากการที่สภาพ ที่ตั้งตั้งอยู่ริมแม่น้ำน้ำเค็มท่วมถึงเหมาะแก่การปลูกมะพร้าว (วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะ และคณะ, 2550, 4-8) จนในอดีต เคยมีจำนวนเตาตาลในพื้นที่ตำบลท่าคาจำนวน 325 แห่ง จาก สถิติที่ได้จากรายงานสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมากกว่าพื้นที่ตำบลอื่นๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม แต่ ปัจจุบันเหลือประมาณ 108 เตา จากการสัมภาษณ์กำนัน ตำบลท่าคา นายณรงค์ ธรรมสวัสดิ์ (24 ตุลาคม 2552) กล่าวว่าเตาตาลในตำบลท่าคาที่ยังมีการเคี้ยวน้ำตาลมะพร้าวในปัจจุบันนี้มีเฉลี่ยหมู่บ้านละ 9 เตา จากจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 12 หมู่บ้าน อีกเหตุผลหนึ่งที่เลือกพื้นที่นี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำ การศึกษาเอกสารและพบว่ายังไม่พบงานวิจัยใดที่ทำการ ศึกษาศักยภาพของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) ในมุมมองของชุมชนและมุมมองจากนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ตำบลท่าคา จึงได้ทำการศึกษาเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เป็น ประโยชน์และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ ตำบลสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) ได้ในอนาคต

ทฤษฎีและแนวคิด

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่ มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตร กรรมของชาวชนบท โดย เน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้ เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ มาทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน และตัว เกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จะเป็นการอนุรักษ์ควบคู่ ไปกับการท่องเที่ยว เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและผล กระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการ

เดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง เพื่อชื่นชมความ- สวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ มีจิตสำนึก ต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น แผนการจัดการ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยววันนั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่ง ต่างๆ ดังนี้ ทรัพยากร/ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ผลกระทบ ทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ความสามารถทางการรองรับ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ภูมิสถาปัตยกรรม ทางการท่องเที่ยว พื้นที่ตามวัตถุประสงค์ทางการท่องเที่ยว เส้นทางท่องเที่ยว ศูนย์วิทยาศาสตร์ทางการท่องเที่ยวบริการ การท่องเที่ยว ข้อมูลและการสื่อความหมายทางการท่องเที่ยว กิจกรรมทางการท่องเที่ยว กฎหมายการท่องเที่ยว การศึกษา การท่องเที่ยว ความปลอดภัยการท่องเที่ยว ทรัพยากรมนุษย์ ทางการท่องเที่ยว การพัฒนาองค์กรทางการท่องเที่ยว (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2552 : 70) นอกจากนี้แนวทางการบริหาร จัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังรวมถึง การเตรียมสถานที่ ที่เที่ยวชมควรเป็นเส้นทางวงรอบเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็น หากมีมุมสาธิตได้ ควรจัดเจ้าหน้าที่เตรียมการสาธิตให้ชม มีมัคคุเทศก์นำชมสวน สามารถอธิบายได้ดีเท่ากับหรือมากกว่า เจ้าของสวน จัดมุมสถานที่พักผ่อน จัดมุมบริการอาหารและ เครื่องดื่มจำหน่าย มุมจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าของที่ระลึกด้วย ทั้งของในสวนและของเพื่อนบ้านใกล้เคียงจัดเตรียมอุปกรณ์ ที่ที่นั่งชยะ แยกเปียกและแห้ง มีบริการห้องสุขาที่สะอาด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาศักยภาพในด้านการจัดการการท่องเที่ยว เชิงเกษตร (เตาตาล) ของชุมชนท่าคา จากมุมมองของชุมชน ท่าคาและมุมมองของนักท่องเที่ยว

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้เป็นแบบผสม คือเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

เชิงคุณภาพมีประชากรที่ศึกษาคือคนในชุมชนท่าคา 12 หมู่บ้าน จำนวน 5,647 คน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกจำนวน 30 คนหรือสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจนกว่าข้อมูลจะซ้ำ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบไปด้วยผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) คือ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์
นายกองค์การบริหาร	1	1
ส่วนตำบลท่าคา กำนันตำบลท่าคา	1	1
ปราชญ์ชาวบ้านและผู้ อาวุโสในชุมชน	-	8
เจ้าของเตาตาล	108	20

การวิจัยเชิงปริมาณมีประชากรนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อปี 165,600 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ 400 คน (Taro Yamane) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนที่หนึ่งถามข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่สองถามข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาตาล ของชุมชนท่าคา จากมุมมองของนักท่องเที่ยว โดยใช้มาตรวัดทัศนคติของออสกูด (Semantic Differential scale) โดยแบ่งเป็น 5 สเกล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนา โดยใช้ตารางแสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

มุมมองชาวบ้านด้านศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) ของชุมชนท่าคา

การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนท่าคาจะเป็นลักษณะที่แบ่งความรับผิดชอบเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มที่พักโฮมสเตย์ กลุ่มเรือพาย กลุ่มต้นลำพู กลุ่มขนมไทย กลุ่มจักสาน ทุกกลุ่มจะร่วมประสานงานในการจัดการท่องเที่ยวในเส้นทางการท่องเที่ยวของชุมชนท่าคา ดังนี้ จุดเริ่มต้นลงเรือที่ตลาดน้ำท่าคา จุดที่สองบ้านคุณบังเอิญเป็นที่รัชกาลที่ 5

เคยเสด็จประพาส จุดที่สามบ้านคุณทวีป เจือไทย พิพิธภัณฑที่แสดงเครื่องมือในการทำเตาตาลและการทำยาจืด จุดที่สี่เตาตาล บ้านคุณครูศิริ ชมการเคี้ยวน้ำตาลมะพร้าว และกลับมาที่ตลาดน้ำท่าคา โดยนักท่องเที่ยวสามารถลงเรือชมเส้นทางท่องเที่ยวนี้ได้ตั้งแต่ตลาดน้ำท่าคาโดยมีค่าใช้จ่ายท่านละ 20 บาท ในวันเสาร์ อาทิตย์ และวันที่มีตลาดนัดตามวันของชุมชน ขึ้นและแรม 2 ค่ำ 7 ค่ำ 12 ค่ำ ถ้านอกเหนือจากเวลานี้นักท่องเที่ยวต้องเช่าเหมาเรือทั้งลำในราคา 200 บาท

จากการสัมภาษณ์พบว่าจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาลนั้นส่วนใหญ่เจ้าของเตาตาลจะเป็นผู้จัดการท่องเที่ยวของเตาตาลเองในเรื่องที่จอดรถ การทำความสะอาดการทำถนนทางเข้า ด้านที่พักรับรองนักท่องเที่ยว

เจ้าของเตาตาลครูศิริ กล่าวว่า การเคี้ยวน้ำตาลมะพร้าวเป็นรายได้หลักของเตาตาลครูศิริ ซึ่งมีคำสั่งซื้อเต็มอยู่แล้ว ดังนั้นการรับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเตาตาลจึงเป็นรายได้เสริม สิ่งที่ได้จากการเปิดให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมคือการที่นักท่องเที่ยวมาพักรีสอร์ตและโฮมสเตย์ของที่นี่ซึ่งส่วนใหญ่จะมีนักท่องเที่ยวมาพักในวันเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ดังนั้นเจ้าของเตาตาลครูศิริจึงจัดการและดูแลนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเตาตาลเองบริเวณเตาตาลครูศิริ มีพื้นที่กว้างเพียงพอสำหรับจอดรถประมาณ 10 คัน และมีท่าจอดเรือ 3 ท่า มีโฮมสเตย์ 1 หลัง เป็นบ้านไม้ มีที่พักดีแอร์ 9 หลัง หลังละ 600 บาท ถ้ามีข้าวต้มตอนเช้าจะราคา 700 บาท ถ้าเป็นรายบุคคลจะคิดคนละ 350 บาท ที่พักเตาตาลครูศิริสามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 75 คน เจ้าของเตาตาลครูศิริกล่าวว่า ได้จัดการท่องเที่ยวตามความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาพักเช่นถ้าต้องการลงเรือชมสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดสมุทรสงครามก็จะจ้างเรือจากดำเนินมาและพานักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ เช่น ตลาดน้ำท่าคา ดำเนินวัดเจริญสุขาราม ตลาดน้ำบางนกแขวก ตลาดน้ำบางน้อย ค่ายบางกุ้ง วัดบางแค่น้อย อุทยาน ร. 2 นอกจากนี้ ที่เตาตาลครูศิริยังมีการทำน้ำตาลมะพร้าวใส่แก้วเล็กเพื่อเป็นของที่ระลึกในราคา 10 บาท

เจ้าของเตาตาลสำเภา คุณประยูร พันเจริญ เตาตาลของคุณประยูรยังคงความดั้งเดิมในการทำน้ำตาลมะพร้าว ที่เตาตาลสำเภาจะมีคนเก็บน้ำตาลสดสองเวลาและนำมาให้คุณประยูรเคี้ยวน้ำตาลมะพร้าว คุณประยูรกล่าวว่า

มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศมาเยี่ยมชมเตาตาลสำเภหลายครั้งด้วยความที่เป็นเตาตาลที่ยังรักษาการทำน้ำตาลมะพร้าวแบบดั้งเดิม ที่เตาตาลสำเภนั้นเข้าถึงได้แต่ทางเรือเท่านั้น และไม่ได้อยู่ในเส้นทางการท่องเที่ยวของชุมชนท่าคา แต่มีนักท่องเที่ยวมาเพราะความดั้งเดิมและยังมีวิถีชีวิตคนทำน้ำตาลแบบธรรมชาติ จึงเป็นที่แนะนำของคนในชุมชนท่าคาเมื่อมีนักท่องเที่ยวต้องการเยี่ยมชมการทำน้ำตาลแบบดั้งเดิมแท้ๆ ด้วยความที่มีความเป็นธรรมชาติของการทำน้ำตาลมะพร้าวแบบดั้งเดิมจึงไม่สิ่งอำนวยความสะดวกรองรับนักท่องเที่ยว ดังนั้นที่นี้จึงเหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ชอบธรรมชาติและ ความดั้งเดิมของวิถีชีวิตคนทำน้ำตาลมะพร้าว

เตาตาลบ้านคุณทวีป เจือไทย ที่บ้านคุณทวีปเป็นพิพิธภัณฑ์ที่แสดงเครื่องใช้ อุปกรณ์การเกษตรในสมัยโบราณ พร้อมทั้งมีเตาตาลให้นักท่องเที่ยวชม ที่เตาตาลบ้านคุณทวีปไม่มีการเคี้ยวน้ำตาลให้นักท่องเที่ยวได้ชมเพราะที่นี่จะขึ้นเก็บน้ำตาลสดอย่างเดียวและขายน้ำตาลสดให้เตาตาลอื่นไปเคี้ยวเป็นน้ำตาลปึกหรือน้ำตาลปีบ ที่บ้านคุณทวีปมีที่พักรับรองนักท่องเที่ยวเป็นแบบรีสอร์ทและโฮมสเตย์โดยคิดราคาคนละ 350 บาท มีอาหารเย็นและข้าวต้มเช้ารวมทั้งอาหารเช้า น้ำตาลสดให้นักท่องเที่ยวสามารถชมการขึ้นต้นมะพร้าวเพื่อเก็บน้ำตาลสดได้ มีที่จอดรถ ประมาณ 5 คัน เข้าถึงได้ทั้งทางเรือและทางรถ

โดยรวมแล้วชุมชนเชื่อว่าชุมชนมีศักยภาพในด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาตาล ในด้านความสะอาดนั้นแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวเตาตาลจะทำความสะอาดเองทุกวันเพราะอยู่ในบริเวณบ้านของตนและด้วยความที่เตาตาลเป็นสถานที่เคี้ยวน้ำตาลจึงเป็นวางอุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการเคี้ยวน้ำตาลมะพร้าว จึงอาจทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจว่าไม่สะอาดแต่ความจริงแล้วเป็นธรรมชาติของเตาตาล ด้านความเพียงพอของถังขยะ เกือบทุกเตาตาลจะมีถังขยะรองรับ เพราะต้องใช้การรองรับเศษขยะจากการเคี้ยวน้ำตาล ความเพียงพอของร้านอาหาร เจ้าของเตาตาลแทบทุกรายให้ความเห็นว่าตามธรรมชาติของชาวบ้านในตำบลท่าคาจะทำอาหารหรือขนมกินเองเพราะทุกสวนจะปลูกพืชผักผลไม้ไว้กินเอง และจำนวนนักท่องเที่ยวก็ไม่มากพอที่จะมาทานอาหารในร้านอาหารส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมาทานที่ตลาดน้ำท่าคา จึงไม่จำเป็นต้องมีร้านอาหาร ความเพียงพอของห้องน้ำเกือบทุก

เตาตาลจะมีห้องน้ำไว้รองรับ ถ้าเป็นเตาตาลที่นักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมประจำจะมีห้องน้ำไว้รับรองนักท่องเที่ยวแต่ถ้าเป็นเตาตาลที่นานๆ ครั้งนักท่องเที่ยวไปก็สามารถเข้าห้องน้ำในบ้านเจ้าของเตาตาลได้ ส่วนด้านความเพียงพอของรถสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ความเพียงพอของที่จอดรถนั้นบางเตาตาลเข้าถึงได้ทางรถบางเตาตาลเข้าถึงได้ทางเรือ อย่างไรก็ตามชาวบ้านเชื่อว่ามีความเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว ความเพียงพอของร้านจำหน่ายของที่ระลึกเจ้าของเตาตาลบางรายจะทำน้ำตาลมะพร้าวใส่แก้วเล็กๆ แก้วละ 10 บาทให้นักท่องเที่ยวได้ซื้อ ในขณะที่บางเตาตาลไม่มีของที่ระลึกจำหน่ายเพราะถือว่านักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อได้จากตลาดน้ำท่าคา ส่วนด้านความเพียงพอของที่พักรีสอร์ทและรีสอร์ทนั้นมีรีสอร์ท 1 แห่ง โฮมสเตย์มากกว่า 10 หลัง ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และเมื่อมองการจัดการในแหล่งท่องเที่ยวเตาตาลในชุมชนท่าคานั้นส่วนใหญ่เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของเตาตาลเอง ที่จะจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวส่วนการท่องเที่ยวส่วนอื่นเช่นตลาดน้ำท่าคา การชมทุ่งหอย นั้นจะอยู่ในความดูแลและจัดการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา

มุมมองของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) ของชุมชนท่าคา

ในบทความวิจัยนี้ได้ศึกษาคุณลักษณะทางประชากร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ จำนวนครั้งที่มาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ต.ท่าคา และศึกษาศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาตาลโดยแบ่งศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาตาล ในหัวข้อดังนี้ ความสะอาดของบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาล ความเพียงพอของถังขยะ ความเพียงพอของร้านอาหาร ความเพียงพอของห้องน้ำ ความเพียงพอของที่จอดรถ ความเพียงพอของร้านจำหน่ายของที่ระลึก ความเพียงพอของที่พักรีสอร์ท/โฮมสเตย์ ความเพียงพอของรถสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ความเพียงพอของเรือสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ความเหมาะสมของเส้นทางการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวเตาตาล ความพึงพอใจการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาลสรุปได้ว่า

คุณลักษณะทางประชากร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	135	33.8
หญิง	265	66.2
รวม	400	100
อายุ		
20 ปีหรือต่ำกว่า	80	20
21-30 ปี	95	23.8
31-40 ปี	100	25
41-50 ปี	65	16.2
51-60 ปี	30	7.5
61 ปีขึ้นไป	30	7.5
รวม	400	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	42	10.5
มัธยมศึกษา	99	24.9
อนุปริญญา	58	14.6
ปริญญาตรีขึ้นไป	199	50
รวม	398	100
อาชีพ		
เกษตรกร	19	4.8
รับจ้างทั่วไป	62	15.5
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	85	21.3
พนักงานบริษัท	77	19.0
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	47	11.8
นักเรียน/นักศึกษา	75	18.8
อื่นๆ (ทนายความ บรรณารักษ์ หมอ)	35	8.8
รวม	400	100
จำนวนครั้งที่มาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ต.ท่าคา		
1 ครั้ง	207	51.8
2 ครั้ง	26	6.4
3 ครั้งขึ้นไป	167	41.8
รวม	400	100

หมายเหตุ : มีผู้ไม่ตอบคำถาม

คุณลักษณะทางประชากรด้านเพศของผู้ที่มาเยี่ยม ชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาดาล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 เป็นเพศชาย 135 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.8

คุณลักษณะทางประชากรด้านอายุของผู้ที่มาเยี่ยม ชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาดาลพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็น ร้อยละ 25 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ส่วนผู้ที่อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 โดยผู้ที่มีอายุในช่วง 41-50 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไปมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15

คุณลักษณะทางประชากรด้านระดับการศึกษาของผู้ที่มาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาดาลพบว่า ส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน 199 คน คิดเป็น

ร้อยละ 50 รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 ระดับอนุปริญญา จำนวน 58 คนคิด เป็น ร้อยละ 14.6 ระดับประถมศึกษาจำนวน 42 คน คิดเป็น ร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

คุณลักษณะทางประชากรด้านอาชีพของผู้ที่มาเยี่ยม ชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาดาลพบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 เป็นนักเรียน/นักศึกษาจำนวน 75 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.8 ตามลำดับ

ผู้ที่มาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาดาล นั้นเป็นผู้ที่มาเยี่ยมชมครั้งแรกจำนวน 207 คนคิดเป็นร้อยละ 51.8 มาเยี่ยมชม 3 ครั้งขึ้นไป จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และมาเยี่ยมชม 2 ครั้ง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ประเด็นศักยภาพ	ประเด็นศักยภาพ				
	ไม่เพียงพอ อย่างมาก	ค่อนข้าง ไม่เพียงพอ	เพียงพอ พอสมควร	เพียงพอ อย่างมาก	เพียงพอ อย่างมากที่สุด
ความสะอาดของบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเตาดาล	31 (7.8%)	42 (10.5%)	138 (34.5%)	119 (29.8%)	70 (17.5%)
ความเพียงพอของถังขยะ	43 (10.8%)	70 (17.5%)	140 (35%)	96 (24%)	51 (12.8%)
ความเพียงพอของร้านอาหาร	36 (9%)	61 (15.3%)	123 (30.8%)	96 (24%)	84 (21%)
ความเพียงพอของห้องน้ำ	51 (12.8%)	97 (24.3%)	143 (35.8%)	64 (16%)	45 (11.3%)
ความเพียงพอของที่จอดรถ	32 (8%)	69 (17.3%)	128 (32%)	102 (25.5%)	69 (17.3%)
ความเพียงพอของร้านค้าของที่ระลึก	46 (11.5%)	74 (18.5%)	141 (35.3%)	88 (22%)	51 (12.8%)
ความเพียงพอของที่พักรีสอร์ท/รีสอร์ท	28 (7%)	58 (14.5%)	137 (34.3%)	96 (24%)	81 (20.3%)
ความเพียงพอของรถสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	107 (26.8%)	68 (17%)	129 (32.3%)	61 (15.3%)	35 (8.8%)
ความเพียงพอของเรือสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	24 (6%)	53 (13.3%)	133 (33.3%)	111 (27.8%)	79 (19.8%)
ความเหมาะสมของเส้นทางรถท่องเที่ยว	23 (5.8%)	40 (10%)	149 (37.3%)	113 (28.3%)	75 (18.8%)
ความปลอดภัยในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวเตาดาล	14 (3.5%)	38 (9.5%)	118 (29.5%)	141 (35.3%)	89 (22.3%)
ความพึงพอใจการจัดการรถท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาดาล	10 (2.5%)	34 (8.5%)	137 (34.3%)	115 (28.8%)	104 (26%)

ศักยภาพในการจัดการรถท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาดาลในมุมมองของนักท่องเที่ยวในด้านความสะอาดของ บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาดาลนั้น นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความปลอดภัยพอสมควรจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมานักท่องเที่ยวเห็นว่ามี ความสะอาดอย่างมากจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 นัก- ท่องเที่ยวส่วนหนึ่งเห็นว่ามีความปลอดภัยมากที่สุดจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ค่อนข้างสะอาดจำนวน 42 คน คิดเป็น ร้อยละ 10.5 และไม่สะอาดอย่างมากจำนวน 31 คน คิดเป็น

ร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของถังขยะ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เห็นว่าถังขยะมีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 140 คน คิด เป็นร้อยละ 35 รองลงมาเห็นว่าเพียงพออย่างมากจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24 เห็นว่าค่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 เพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และไม่เพียงพออย่างมากจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของร้านอาหาร นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าถึงขณะนี้มีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาเห็นว่าเพียงพออย่างมากจำนวน 96 คนคิดเป็นร้อยละ 24 เห็นว่าเพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ก่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และไม่เพียงพออย่างมากจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของห้องน้ำนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าห้องน้ำมีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาเห็นว่าค่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 97 คนคิดเป็นร้อยละ 24.3 เห็นว่าเพียงพออย่างมากจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ไม่เพียงพออย่างมาก จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และเพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของที่จอดรถ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าที่จอดรถมีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาเห็นว่าเพียงพออย่างมากจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 เห็นว่าเพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ก่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และไม่เพียงพออย่างมากจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของร้านจำหน่ายของที่ระลึก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าร้านจำหน่ายของที่ระลึก มีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาเห็นว่าเพียงพออย่างมากจำนวน 88 คนคิดเป็นร้อยละ 22 เห็นว่าค่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 เพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และไม่เพียงพออย่างมากจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของที่พักรีสอร์ท/รีสอร์ต นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าที่พักรีสอร์ท/รีสอร์ต มีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาเห็นว่าเพียงพออย่างมากจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24 เห็นว่าเพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ก่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และไม่เพียงพออย่างมากจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของรถสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ารถสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว มีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาเห็นว่าไม่เพียงพออย่างมากจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 เห็นว่าค่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 เพียงพออย่างมากจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และเพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

ด้านความเพียงพอของเรือสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าเรือสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวมีความเพียงพอพอสมควรจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาเห็นว่าเพียงพออย่างมากจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 เห็นว่าเพียงพออย่างมากที่สุดจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ก่อนข้างไม่เพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และไม่เพียงพออย่างมากจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ด้านความเหมาะสมของเส้นทางรถท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าเส้นทางรถท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาลมีความเหมาะสมพอสมควรจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาเห็นว่าค่อนข้างเหมาะสมจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 เห็นว่าเหมาะสมอย่างมากจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ไม่ค่อยเหมาะสมจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และไม่เหมาะสมอย่างมากจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

ด้านความปลอดภัยในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว เตาตาลนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าความปลอดภัยในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวเตาตาลมีความปลอดภัยพอสมควรจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาเห็นว่าปลอดภัยอย่างมากจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 เห็นว่าปลอดภัยอย่างมากที่สุดจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ไม่ค่อยปลอดภัยจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และไม่ปลอดภัยเลยจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ด้านความพึงพอใจการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาลนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ พึงพอใจการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาลพอสมควรจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาพอใจอย่างมากจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 พอใจอย่างมากที่สุด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ก่อนข้างไม่พอใจจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และไม่พอใจอย่างมากจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากมุมมองของชุมชนและมุมมองของนักท่องเที่ยวพบว่าชุมชนท่าคานั้นมีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เตาตาล) ในด้านต่างๆ ด้วยเหตุผลที่ว่าจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนท่าคานั้นไม่ได้เน้นนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว แต่การจัดการการท่องเที่ยว (เตาตาล) ของชุมชนท่าคานั้นเน้นการจัดการการท่องเที่ยวที่ใช้อุปทานเป็นตัวผลักดัน (Supply-driven tourism) อย่างที่ชุมชนท่าคาดำเนินการนี้ จะคำนึงถึงชุมชนและการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นของชุมชนเอง และคำนึงถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นสำคัญในด้านอุปทาน ผลกระทบที่อาจจะมีต่อทรัพยากรธรรมชาติ จะถูกควบคุมได้ง่ายกว่าเมื่อเทียบกับกรณีที่มีมองจากด้านอุปสงค์ของการท่องเที่ยว ที่ต้องคำนึงถึงความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยววัฒนธรรมสูญหายไป และนักท่องเที่ยวที่มีมากเกินไปจนเกินความสามารถในการรองรับทางชีวภาพ การที่จะกำหนดวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการจัดการการท่องเที่ยวนั้นจำเป็นต้องเน้นถึงความจำเป็นของการตลาดที่จะเป็นกิจการแบบองค์รวม การทำงานร่วมกับชุมชนต่างๆ หน่วยงานภาครัฐ และ โครงการของอาสาสมัครเอกชนอื่นๆ รวมทั้งความอยู่รอดของวิถีชีวิตดั้งเดิมที่ยังคงรักษาอยู่ได้แม้จะมีการท่องเที่ยวเข้ามา

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงศักยภาพในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เตาตาลของชุมชนท่าคา จากมุมมองของชุมชนและนักท่องเที่ยวทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น คือ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา หากจะมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องในโอกาสต่อไป ขอเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาศักยภาพในการสื่อความหมาย และการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเตาตาล

เอกสารอ้างอิง

[1] โฉมยง โต้ะทอง. 2544. **โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี).**

- [2] เติตชาย ช่วยบำรุง. 2552. **บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่1. วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่นสถาบันพระปกเกล้า**
- [3] พัชรา ลากลือชัย. 2546. **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรีและตลาดน้ำท่าคา จังหวัดสมุทรสงคราม**
- [4] ยุวดี นรินทร์ตระกูล. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย พ.ศ.2548 – 2549. หน้า 2 E – TAT Tourism Journal.**
- [5] รัศมี ชูทรงเดช, **โครงการการสืบค้นและจัดการมรดกทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในอำเภอป่า-ปางมะผ้า- ขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน จาก www.abc-un.org สืบค้นเมื่อ 5 มีนาคม 2553**
- [6] วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะและคณะ. 2550. **ตลาดน้ำท่าคา : การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน.**
- [7] สุรเชษฐ์ บุญพงษ์มณี. **การจัดการที่อยู่อาศัยโฮม-สเตย์ ณ บ้านท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม**
- [8] Janet Fingleton. 2004. **Cultural heritage management : policy and practice in two country towns, historic environment. volume 17 number 3 .pp 29-31**
- [9] Tessa Jowell, **Article Better place to live : Government ,Identity and the value of the historic and built Environment. Department for culture . Media and Sport**

การสัมภาษณ์

- [10] ทวีป เจือไทย. (2553, 10 กรกฎาคม).
เจ้าของเตาตาล. สัมภาษณ์
- [11] ประยูร พันธุ์เจริญ. (2553, 10 กรกฎาคม).
เจ้าของเตาตาล. สัมภาษณ์
- [12] ศิริ ธรรมสวัสดิ์. (2553, 10 กรกฎาคม).
เจ้าของเตาตาล. สัมภาษณ์